

Praze

Tebe mám rád má krásná Praho
hradčanské věže Petřín Strahov
tvá malostranská zákoutí
V objetí věčném třeba prostém
když vidím řeku splývat s mostem
tu nemůžu se pohnouti
a hledím jako očarován
jak tvář tvá mění se a žije
Jsi pochodeň jsi víla román
v prastaré knize zapisován
tajemným mistrem alchymie

Chtěl bych zas jednou jít má Praho
tebou se toulat nocí vlhou
nocí kdy kouzlíš nejvíce
zahlédnout v přítmi dávných časů
tvou tajuplnou čarokrásu
ve svitu hvězd a měsíce
Chtěl bych tě hladit po nábřeží
kde schoulila ses něžně spíc
slyšet zas tlouci srdce tvoje
zakleté uvnitř do orloje
a vlastním tepem jít mu vstříc

